

Sygn. akt SD 183/18

ORZECZENIE

**SĄD DYSCYPLINARNY
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Mazowiecki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy Danuta Mochol-Gumowska

Sędzia - doradca podatkowy Andrzej Nikończyk

Sędzia - doradca podatkowy Jacek Matarewicz

Protokolant - Wioletta Stykowska

Przy udziale zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Jacka Sklepowicza

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 listopada 2018 roku sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych o ukaranie numer wpisu obwinionej o czyn:

- polegający na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie odpowiadającym tematyce egzaminu na doradcę podatkowego w okresie rozliczeniowym 2015/2016 zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców Podatkowych, gdzie na dzień 16.03.2018 r. doradca podatkowy nie uzyskał żadnego punktu na 32 wymagane w okresie rozliczeniowym 2015/2016,

- co stanowi naruszenie przepisów art. 36 pkt. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych i art. 11e ust. 2 i 3 Zasad Etyki Doradców Podatkowych oraz z art. 11g ust. 5 Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

orzeka

uznać obwinioną za winną zarzucanego jej czynu tj. naruszenie przepisów art. 36 pkt. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych i art. 11e ust. 2 i 3 Zasad Etyki Doradców Podatkowych oraz z art. 11g ust. 5 Zasad Etyki Doradców Podatkowych i wymierza jej na podstawie art. 64 ust. 2 pkt. 1 karę dyscyplinarną upomnienia.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Uzasadnienie

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wnioskiem o ukaranie z dnia 30 kwietnia 2018 r. wniósł o ukaranie doradcy podatkowego numer wpisu, Obwinionej o czyn polegający na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie odpowiadającym tematyce egzaminu na doradcę podatkowego w okresie rozliczeniowym 2015/2016 zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców Podatkowych, gdzie na dzień 16.03.2018 r. doradca podatkowy nie uzyskał żadnego punktu na 32 wymagane w okresie rozliczeniowym 2015/2016, art. 36 pkt. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych i art. 11e ust. 2 i 3 Zasad Etyki Doradców Podatkowych oraz z art. 11g ust. 5 Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

Artykuł 17 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytym wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Doradca podatkowy w zakresie swoich uprawnień, działa jako osoba zaufania publicznego, korzystając z ochrony przysługującej funkcjonariuszom publicznym. Doradcy podatkowi tworzą samorząd doradców podatkowych, zwany Krajową Izbą Doradców Podatkowych (art. 47 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym z dnia 5 lipca 1996 r.) Z przynależności do samorządu zawodowego wynika min. obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji, który wyrażony został w art. 36 pkt. 2 ww. ustawy. Ponadto zgodnie z uchwałą 750/2010 z dnia 8 grudnia 2010 r. (zmienioną uchwałą 32/2011 z dnia 11 lutego 2014 r.) KRDP, ustaliła zasady stałego podnoszenia kwalifikacji doradcy podatkowego oraz wprowadziła tryb punktacji, oceniający spełnienie przedmiotowego obowiązku. Doradca podatkowy, wykonujący obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji, zobowiązany jest do uzyskania minimum 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat, przy czym w jednym roku doradca obowiązany jest uzyskać minimum 25% dwuletniego limitu, czyli 8 punktów.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym: „Doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną:

1) za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem, oraz

2) za czyny sprzeczne z zasadami etyki zawodowej.

Karami dyscyplinarnymi są: upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3 lub pozbawienie prawa wykonywania zawodu”.

Gradację obowiązków doradcy potwierdza art. 36 ustawy o doradztwie podatkowym stanowiąc, że: „Doradca podatkowy obowiązany jest w szczególności:

1) postępować zgodnie z przepisami prawa, ze złożonym ślubowaniem i z zasadami etyki zawodowej,

2) stale podnosić swoje kwalifikacje,

3) regularnie opłacać składkę członkowską”.

Analiza całokształtu unormowań dotyczących wykonywania zawodu doradcy podatkowego prowadzi do wniosku, że uchylanie się doradcy podatkowego od realizacji obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, w sposób określony przez właściwy organ samorządu zawodowego stanowi przewinienie dyscyplinarne, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym.

Nie ulega wątpliwości, że oceniając zarzucane obwinionej zachowanie trzeba stwierdzić, iż nie zrealizowała ona obowiązku nałożonego na nią przez organ samorządu zawodowego. Zgodnie z postanowieniami zawartymi w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych do obowiązków doradcy podatkowego należy min. stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych (§ 4 pkt 2). W myśl uchwały nr 32/2014 Krajowej Rady Doradców Podatkowych z dnia 11 lutego 2014 r. Zasady Etyki Doradców Podatkowych (w brzmieniu obowiązującym w czasie przewinienia dyscyplinarnego) doradca podatkowy powinien spełniać obowiązek doskonalenia zawodowego poprzez uczestnictwo w szkoleniach zawodowych organizowanych przez samorząd zawodowy

doradców podatkowych, udział w szkoleniach specjalistycznych o tematyce zbieżnej z zawodową działalnością doradcy podatkowego, seminariach, konferencjach lub wykładach organizowanych przez inne instytucje, niż samorząd zawodowy, samokształcenie, które polega na aktualizacji wiedzy zawodowej (§ 11d), a także do końca marca każdego roku, dokonać właściwych wpisów w centralnej ewidencji o wykonaniu obowiązku doskonalenia w poprzednim roku kalendarzowym (§ 11g pkt 5).

Obwiniona w piśmie z dnia 17 czerwca 2018 r. wskazała, iż nie wykonuje czynności doradztwa podatkowego faktycznie od 2000 r i od tego czasu nie podjęła wykonywania czynności doradztwa podatkowego. Ponadto Obwiniona zaznaczyła, że o powyższym fakcie poinformowała Krajową Radę Doradców Podatkowych. Z ustaleń wynika jednak, że Krajowa Rada Doradców Podatkowych, jako organ właściwy do podejmowania decyzji w sprawie naniesienia na listę doradców podatkowych wpisu o zawieszeniu wykonywania zawodu nie uznała zawiadomień Obwinionej jako skutecznie złożone.

Przy czym Sąd pragnie zauważyć, że wpis na listę doradców podatkowych nie stwarza obowiązku wykonywania zawodu doradcy podatkowego. Ustawa o doradztwie podatkowym nie zawiera w tej mierze w ogóle jakichkolwiek przepisów, z których można by wywieść taki obowiązek. Sprawę wykonywania, bądź niewykonywania zawodu doradcy podatkowego ustawodawca pozostawił wyłącznie woli doradcy podatkowego, nie wiążąc żadnych negatywnych skutków z faktem niepodjęcia w ogóle wykonywania tego zawodu. Natomiast przewidział sytuacje, w których doradca podatkowy nie podejmuje wykonywania zawodu, zobowiązując takie osoby do zawiadomienia Krajowej Rady Doradców Podatkowych w terminie 30 dni od daty wpisu na listę o zamiarze nie wykonywania zawodu przez okres co najmniej 6 miesięcy, licząc od dnia wpisu. (art. 34 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym).

W tej sytuacji należy dostrzec narzucony przez ustawodawcę, sformalizowany charakter działań skutkujący zawieszeniem wykonywania zawodu. W przypadku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym, ustawodawca wiąże skutek zawieszenia z obowiązkowym zawiadomieniem skierowanym do właściwego organu czyli Krajowej Rady Doradców Podatkowych i obwarowanym terminami. Zarówno treść, jak i forma tego zawiadomienia nie nosi cech dobrowolności, powinna odpowiadać ściśle wymaganom ustawowym. Zawiadomienie o przerwie w wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego nie może nastąpić w sposób dorozumiany. Jest to sprzeczne z regulacją prawną, która przewiduje, że skutek w postaci zawieszenia wykonywania zawodu musi wiązać się z wyraźnym oświadczeniem woli, skierowanym w sposób oficjalny do określonego przepisami organu. Nie można tego stanu domniemywać z treści różnych pism. Obowiązkiem doradcy podatkowego jest w sposób jasny, klarowny i niebudzący wątpliwości określić swój aktualny status.

Obwiniona twierdzi, że nie ma statusu doradcy podatkowego zobowiązanego do realizowania obowiązku doskonalenia zawodowego. Jednocześnie na tą okoliczność nie była w stanie przedłożyć żadnego dowodu ani podać podstawy prawnej. Obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 29 sierpnia 2000 r., na które powołuje się Obwiniona, potwierdza jedynie, że została ona wpisana na listę doradców podatkowych bez wskazania miejsca wykonywania czynności doradztwa podatkowego. W okresie wcześniejszym Obwiniona wywiązywała się z obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych (np. w okresie 2011/2012 zdobyła 36 punktów). Na rozprawie oświadczyła też, że nie chce zostać skreślona z listy doradców podatkowych.

Obwiniona stwierdziła, że składając wniosek o wpis złożyła wniosek o zawieszenie wykonywania czynności doradztwa podatkowego na okres 5 lat zgodnie z obowiązującym prawem a po upływie tego okresu wniosku nie ponawiała. W związku z tym nawet przyjmując, że wniosek pierwotny był skuteczny od 2006 r. była ona czynnym doradcą podatkowym. Ustawie nie jest znany status doradcy podatkowego „nie wykonującego zawodu i zwolnionego z obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych”, który jednocześnie nie jest zawieszony. Obiektywnie więc Obwiniona popełniła czyn zabroniony bowiem inne rozumienie przepisów lub ich nieznanostwo nie są okolicznością łagodzącą lub wyłączającą odpowiedzialność w myśl łacińskiej paremii ignorantia iuris nocet, zwłaszcza w przypadku osoby profesjonalnie zajmującej się stosowaniem przepisów prawa. Niezależnie od wskazanych form kształcenia zawodowego doradca podatkowy jest obowiązany do uzyskania minimalnej liczby punktów przy

czym nie musi na tym poprzestawać dążąc do doskonalenia zawodowego. Co więcej powinien udokumentować zdobyta wiedze wobec odpowiednich organów KIDP w odpowiedniej formie i terminie (art. 11 g ust. 1 i 5 zbioru Zasad Etyki Doradców Podatkowych)

Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę w szczególności cele zapobiegawcze i wychowawcze, które wymierzona kara ma osiągnąć w stosunku do Obwinionej. Ponadto sam fakt przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego i stwierdzenia popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, powinno wpłynąć na Obwinioną wychowawczo i spowoduje, że ponownie przewinienia takiego już nie popełni.

Dlatego też Sąd przychylił się do wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego i wymierzył karę dyscyplinarną upomnienia.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie

- 1. Zgodnie z art. 73 ustawy o doradztwie podatkowym od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem*
- 2. W przypadku wszczęcia postępowania wyjaśniającego na żądanie Krajowej Rady Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości, odwołanie przysługuje Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości*